

Дело C-417/23

**Резюме на преюдициалното запитване съгласно член 98, параграф 1 от
Процедурния правилник на Съда**

Дата на постъпване в Съда:

6 юли 2023 г.

Запитваща юрисдикция:

Østre Landsret — Nordhavn (Дания)

Дата на акта за преюдициално запитване:

30 юни 2023 г.

Ищци:

Slagelse Almennyttige Boligselskab, Afdeling Schackenborgvænge

XM

ZQ

FZ

DL

WS

JL

PB

VT

YB

TJ

RK

Ответници:

MV

EH

LI

AQ

LO

Social-, Bolig- og Ældreministeriet

Предмет на главните производства

Главните производства са образувани по пет индивидуални иска, като исковете по дела 1—4 са предявени от дружеството за социално жилищно настаняване SAB срещу петима наематели с искане да се установи, че договорите за наем с тези наематели са прекратени законосъобразно от дружеството (**Schackenborgvænge** в град Слагелсе (Дания), а дело 5 е заведено от 11 наематели с искане за контрол за законосъобразност на акта, с който Social-, Bolig- og Ældreministeriet (Министерство на социалните въпроси, жилищното настаняване и възрастните хора, Дания) е одобрило плана за развитие на район **Mjølnerparken** в Копенхаген (Дания).

Основен въпрос по всички дела е дали датските правила за плановете за развитие, с които се намалява делът на социалните семейни жилища в т.нар. „зони на промяна“ (преди това „зони на компактни гета“), водят до дискриминация по етнически произход в противоречие с Lov om etnisk ligestilling (Закон за равно третиране без разлика на етническия произход) и с Директива 2000/43/ЕО, на която се основава този закон.

Подобни въпроси се разглеждат и по редица други дела в датските съдилища, включително седем дела в Højesteret (Върховен съд, Дания) и две дела в Retten i Aarhus (Районен съд Орхус, Дания). Върховният съд решава да спре висящите пред него дела до разглеждането на преюдициалните въпроси от Съда на Европейския съюз.

Предмет и правно основание на преюдициалното запитване

Преюдициално запитване на основание член 267, втора алинея във връзка с първа алинея ДФЕС за тълкуване на член 2, параграф 2, букви а) и б) от Директива 2000/43/ЕО на Съвета от 29 юни 2000 година относно прилагане на принципа на равно третиране на лица без разлика на расата или етническия произход.

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли понятията „етнически произход“ и съответно „даден етнически произход“ по член 2, параграф 2, букви а) и б) от Директива 2000/43 да се тълкуват в смисъл, че при обстоятелства като разглежданите — при които съгласно датския Закон за социалното жилищно настаняване трябва да се намали делът на социалните жилища в „зони на промяна“ и при които за категоризирането като зона на промяна се изисква повече от 50 % от жителите в жилищната зона да са „имигранти и техни низходящи от западни страни“ — обхващат група лица, определени като „имигранти и техни низходящи от западни страни“?
- 2) При изцяло или частично утвърдителен отговор на първия въпрос, трябва ли член 2, параграф 2, букви а) и б) да се тълкува в смисъл, че описаният в настоящия случай режим съставлява пряка или непряка дискриминация?

Разпоредби от правото на Съюза и международното право, на които е направено позоваване

Директива 2000/43/ЕО на Съвета от 29 юни 2000 година относно прилагане на принципа на равно третиране на лица без разлика на расата или етническия произход (ОВ L 180, 2000 г., стр.22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 20, том 1, стр. 19), член 1 и член 2, параграфи 1 и 2

Решения на Съда на ЕС от 16 юли 2015 г., *ЧЕЗ Разпределение България* (C-83/14, EU:C:2015:480, т. 46—60); 6 април 2017 г., *Jyske Finans* (C-668/15, EU:C:2017:278, т. 17—20), и 10 юни 2021 г., *Land Oberösterreich (Помощ за жилище)* (C-94/20, EU:C:2021:477)

Международна конвенция за ликвидиране на всички форми на расова дискриминация, приета от Организацията на обединените нации

Международен пакт за икономически, социални и културни права, приет от Организацията на обединените нации

Решение *Murat Er c/y Дания* на Комитета за премахване на расовата дискриминация (CERD/C/71/D/40/2007)

Разпоредби от националното право, на които е направено позоваване

Almenboligloven (Закон за социалното жилищно настаняване)
(Консолидиран закон № 1877 от 27 септември 2021 г. за социалното жилищно настаняване и др.)

Действащите разпоредби се съдържат в Закона за социалното жилищно настаняване, който предвижда, че организациите за социално жилищно настаняване, притежаващи жилищни площи, трябва да изготвят съвместно с общинския съвет план за развитие на зоните за социално жилищно настаняване, определени като „зони на промяна“. Планът за развитие се одобрява от Indenrigs- og boligministeren (министър на вътрешните работи и жилищното настаняване, Дания).

В плана за развитие организацията за социално жилищно настаняване и общинският съвет определят начина, по който до 1 януари 2030 г. делът на социалните семейни жилища в жилищната зона ще бъде сведен до максимум 40 % от общия брой жилища. Поради това планът за развитие може да доведе до прекратяване на договорите за наем на наемателите на социални жилища.

Основната разпоредба за главните производства се съдържа в член 61а от Закона за социалното жилищно настаняване, въведен със Закон № 1610 от 22 декември 2010 г. Настоящите понятия в член 61а са въведени със Закон № 2157 от 27 ноември 2021 г. Понятието „паралелна общност“ заменя „гето“, а понятието „зона на промяна“ заменя „зона на компактно гето“. Променена е само терминологията.

Съгласно член 61а, параграф 4 от Закона за социалното жилищно настаняване, зоната за социално жилищно настаняване се определя като „зона на промяна“ (преди това „зона на компактно гето“), ако през последните пет години е отговаряла на условията да съставлява „паралелна общност“ (преди това „гето“).

Съгласно член 61а, параграфи 1 и 2 от Закона за социалното жилищно настаняване „паралелна общност“ е жилищна зона, която отговаря на поне два от четири критерия, отнасящи се до връзките на жителите с пазара на труда, равнището на престъпността, степента на образование и средния доход, и в която повече от 50 % от жителите са „имигранти и техни низходящи от западни страни“.

Настоящата система на плановете за развитие и др. е въведена със Закон № 1322 от 27 ноември 2018 г. В тази връзка изискването делът на имигрантите и техните низходящи от западни страни да е повече от 50 % е въведено като необходимо условие, за да съставлява зоната „гето“. Преди законопроекта, въз основа на който е прието изменението, през 2018 г. тогавашното правителство изготвя план, озаглавен „Et Danmark uden parallelsamfund Ingen ghettoer 2023“ (Дания без паралелни общности — Без гета 2023 г.), в който се подчертава желанието за сплотена Дания без паралелни общности сред хора от западен произход, които нямат връзка с местната общност. В контекста на този план, в проектозакона се изтъква желанието за борба с паралелните общности като основа за актуализиране и консолидиране на критериите за гето. Съгласно този проектозакон под гето

се разбира жилищна зона, в която имигрантите и техни низходящи от западни страни съставляват повече от 50 % от жителите и в която са изпълнени поне два от четирите критерия за гето. Акцентът на определението е поставен върху факта, че основното предизвикателство в зоните на гетата е липсата на интеграция на имигрантите и техните низходящи от западни страни.

Понятията „имигранти“, „низходящи“, „западни“ и „западни“ не са дефинирани нито в Закона за социалното жилищно настаняване, нито в неговите *travaux préparatoires* [подготвителни работи]. Вместо това се прави препратка към Danmarks Statistik (Датски статистически институт), който е изготвил определения на тези понятия за статистически цели. По отношение на последните две понятия той посочва следното:

Западни страни

Западните страни включват Европейския съюз, Андора, Австралия, Канада, Исландия, Лихтенщайн, Монако, Нова Зеландия, Норвегия, Сан Марино, Швейцария, Обединеното кралство, САЩ и града-държава Ватикана.

Незападни страни

Незападните страни включват европейските страни Албания, Беларус, Босна и Херцеговина, Косово, Македония, Молдова, Черна гора, Русия, Сърбия, Съветския съюз, Турция, Украйна и Югославия; всички страни в Африка, Южна и Централна Америка и Азия; всички страни в Океания (с изключение на Австралия и Нова Зеландия) и лицата без гражданство.

Lov om etnisk ligestilling (Закон за равно третиране без разлика на етническия произход) (Консолидиран закон № 438 от 15 май 2012 г. за равно третиране без разлика на етническия произход, в актуалната му редакция)

Член 2, параграф 2, букви а) и б) от Директива 2000/43 е транспониран в датското право с член 3 от Закона за равно третиране без разлика на етническия произход, който гласи:

„Член 3

1. Никой не може пряко или непряко да третира друго различно въз основа на расата или етническия произход на съответното лице или на трето лице.
2. Проява на пряка дискриминация има, когато едно лице е третирано по-неблагоприятно въз основа на расов признак или етнически произход, отколкото друго лице е, било е или би било третирано в сравнима ситуация.

3. Проява на непряка дискриминация има, когато видимо неутрална разпоредба, критерий или практика биха поставили лицата от дадена раса или етнически произход в по-неблагоприятно положение в сравнение с други лица, освен ако тази разпоредба, критерий или практика са обективно оправдани от законна цел и средствата за постигане на тази цел са подходящи и необходими.

[...]

Кратко представяне на фактите и главните производства

- 1 Основен въпрос по делата в главните производства е дали фактът, че в съответствие с член 168а, параграф 1 от Закона за социалното жилищно настаняване делът на социалните семейни жилища в „зоните на промяна“ (преди това „зони на компактни гета“) трябва се намали, съставлява дискриминация по етнически произход в противоречие със Закона за равно третиране без разлика на етническия произход и с директивата, на която се основава този закон. Под „зона на промяна“ се разбира жилищна зона, в която през последните пет години повече от 50 % от населението е съставено от „имигранти и техни низходящи от незападни страни“ и в която са изпълнени поне два от четирите критерия, отнасящи се до връзките на жителите с пазара на труда, равнището на престъпността, степента на образование и средния доход.
- 2 **Schackenborgvænge** (дела 1—4) е зона в жилищния район Ringparken в Слагелсе, съставена от социални жилища. Считано от 1 декември 2018 г. Ringparken е определен за „зона на компактно гето“, тъй като отговаря на всичките четири критерия, отнасящи се до връзките на жителите с пазара на труда, равнището на престъпността, степента на образование и средния доход, а също и защото 55,6 % от жителите спадат към категорията „имигранти и техни низходящи от незападни страни“.
- 3 Поради това засегнатите жилищни организации (FOB и SABI), в сътрудничество с община Слагелсе, изготвят план за развитие на Ringparken в съответствие с член 168а, параграф 1 от Закона за социалното жилищно настаняване. Според плана за развитие делът на социалните семейни жилища трябва да бъде сведен до 40 %, което за Schackenborgvænge означава определяне на някои жилища вече като жилища за младежи, разрушаване на социални семейни жилища, продажба на физически лица и изграждане на нова сграда частна собственост. Планът за развитие е одобрен от Trafik, Bygge- og Boligstyrelsen (Служба „Транспорт, строителство и жилищно настаняване“, Дания) на 14 януари 2020 г.
- 4 На 17 февруари 2020 г. SAB прекратява 17 договора за наем в Schackenborgvænge, включително тези на петимата наематели ответници. Договорите са прекратени в съответствие с одобрените критерии за отдаване под наем, като според предоставената информация наемателите, чиито

договори за наем са прекратени, не са били подбрани въз основа на факта дали са „имигранти или техни низходящи от незападни страни“. На наемателите е предложено постоянно настаняване в друго жилище.

- 5 Що се отнася до наемателите, накратко, MV (дело 1) е роден в Турция и е датски гражданин. Няма информация за страната на раждане, родителите или гражданството на EH (дело 2). LI (дело 3) е роден в Босна и е босненски гражданин. Що се отнася до AQ и LO (дело 4), първият е роден в Сирия, а вторият в Ливан. И двамата са получили датско гражданство.
- 6 Всички наематели са възразили срещу прекратяването на договорите и понастоящем срещу тях са предявени иски от SAB, с които се иска да се установи, че прекратяването е законосъобразно. Според петимата ответници искът трябва да бъде отхвърлен, а SAB трябва да признае, че член 61а от Закона за социалното жилищно настаняване е недействителен.
- 7 Считано от 1 декември 2021 г. Ringparken не е зона на промяна, тъй като вече не отговаря на критериите, отнасящи се до дела на жителите без връзка с пазара на труда, дела на жителите, осъдени за определени видове престъпления, и средния доход на жителите. Въпреки това SAB продължава да е задължено да изпълнява одобрения план за развитие на зоната.
- 8 **Mjølnerparken** (дело 5) е зона от социални жилища в Копенхаген под управлението на организацията за жилищно настаняване Bo-Vita. От 1 декември 2018 г. Mjølnerparken е определена като „зона на компактно гето“ (понастоящем „зона на промяна“), защото оттогава жилищната зона отговаря на три от четирите критерия, посочени в член 61а, параграф 1 от Закона за социалното жилищно настаняване, тъй като приблизително 80 % от жителите в нея спадат към категорията „имигранти и техни низходящи от незападни страни“. Mjølnerparken все още е „зона на промяна“.
- 9 Поради това на 8 май 2019 г. Bo-Vita изготвя план за развитие, който е одобрен по-специално от Indenrigs- og Boligministeriet (Министерство на вътрешните работи и жилищното настаняване, Дания) (понастоящем Social-, Bolig- og Ældreministeriet (Министерство на социалните въпроси, жилищното настаняване и възрастните хора, Дания) на 10 септември 2019 г. Планът включва продажбата на някои жилищни блокове. Bo-Vita съответно е задължена да прекрати договорите за наем на наемателите в засегнатите блокове. На наемателите са предложени други жилища.
- 10 Ищците по това дело (дело 5) са или са били наематели във въпросните блокове. Що се отнася до тези наематели, накратко, XM е роден в Пакистан и е получил датско гражданство. ZQ е роден в Ливан и има датско гражданство. FZ е роден в Пакистан и има датско гражданство. DL е роден в Сирия и има датско гражданство. WS е роден в Сирия и има датско гражданство. JL е роден в Сирия и е бил палестинец без гражданство, преди да получи датско гражданство. PB е роден в Сирия и е палестинец без

гражданство, преди да получи датско гражданство. VT е роден в Либия и има датско гражданство. YB е роден в Дания и има датско гражданство. TJ е роден в Дания и има датско гражданство. RK е родена в Дания и има датско гражданство. Двата ѝ родители са родени в Ливан и имат датско гражданство.

- 11 На 27 май 2020 г. ищците подават иск срещу Министерство на социалните въпроси, жилищното настаняване и възрастните хора, в който твърдят, че одобрението на плана за развитие на Mjølnerparken от министерството от 10 септември 2019 г. е недействително, по-специално защото планът се основава на член 61а, параграф 4 от Закона за социалното жилищно настаняване. Министерството твърди, че искът трябва да бъде отхвърлен.
- 12 Делата по случаите Schackenborgvænge и Mjølnerpark са отнесени до Østre Landsret (Източен областен съд, Дания) за разглеждане на първа инстанция, тъй като се счита, че повдигат принципни въпроси.

Основни доводи на страните в главните производства

Делата Schackenborgvænge (дела 1—4)

- 13 Ищецът, дружеството за социално жилищно настаняване SAB, твърди по-специално, че договорите за наем на ответниците са прекратени въз основа на Almenlejeloven (Закон за отдаване под наем на социални жилища) и че SAB не е имало никакво влияние върху категоризирането на зоната на 1 декември 2018 г. като „зона на компактно гето“ (понастоящем „зона на промяна“) и е длъжно да спазва правилата на Закона за социалното жилищно настаняване, включително членове 168а и 168b относно намаляването на дела на социалните семейни жилища до максимум 40 % в „зоните на промяна“.
- 14 Прекратяването на договорите не съставлява забранена дискриминация по смисъла на член 3 от Закона за равно третиране без разлика на етническия произход. Не е налице нито пряка, нито непряка дискриминация, основана на етническия произход на наемателите. SAB не е извършило подбор на 17-те наематели, чиито договори за наем са били прекратени, въз основа на техен расов признак или етнически произход. Критериите за прекратяване на договорите са отчасти доходите на наемателите и отчасти извършването от наемателя или други лица от неговото домакинство на престъпление през последните шест месеца.
- 15 От член 3, параграф 2 от Директива [2000/43] следва, че обхватът ѝ не включва дискриминация въз основа на националност, а само дискриминация, основана на расов признак или етнически произход. Същевременно се признава, че в определени области отделните държави имат интерес и необходимост да могат да приложат дискриминация въз

основа на националност. Понятието „имигранти и низходящи от западни страни“ е национално, тъй като „западните страни“ са определени като „всички страни, различни от западните страни“, и следователно включва най-малко 155 страни. Днес в западните страни живеят приблизително 940 000 000 души, а в западните страни — приблизително 7 060 000 000 души. Следователно населението в западните страни, съставлява приблизително 88,25 % от световното население.

- 16 Наемателите ответници твърдят по-специално, че SAB е длъжно да спазва датското законодателство, но не и когато то противоречи на международни задължения.
- 17 В настоящия случай става въпрос за пряка дискриминация. Член 61а от Закона за социалното жилищно настаняване е в противоречие с Директива [2000/43].

Делото Mjølnerparken

- 18 Наемателите ищци твърдят по-специално, че понятието „расов признак или етнически произход“ по член 2, параграф 2, буква а) от Директива [2000/43] трябва да се тълкува в смисъл, че обхваща критерия „имигранти и техни низходящи от западни страни“, и че тази разпоредба не допуска прекратяването на договорите за наем на група жители — както западни, така и западни — в жилищна зона по-специално поради това, че делът на „имигрантите и техни низходящи от западни страни“, е повече от 50 %.
- 19 Понятието „лица от дадена раса или етнически произход“ по член 2, параграф 2, буква б) от Директива [2000/43] относно непряката дискриминация също трябва да се тълкува в смисъл, че критерият „имигранти и техни низходящи от западни страни“ попада в обхвата на тази разпоредба, поради което тя също не допуска прекратяване на договорите за наем на група жители с довода, че делът на „имигрантите и техни низходящи от западни страни“ е повече от 50 %. Този критерий не е „видимо неутрален критерий“, както се предвижда в член 2, параграф 2, буква б).
- 20 Ако обаче, независимо от гореизложеното, се възприеме тезата, че е налице „видимо неутрална разпоредба, критерий или практика“, твърди се, че критерият е именно достатъчно свързан с лица от „дадена“ раса или етнически произход. Групата жители от западен произход съставлява над 80 % от жителите в жилищната зона.
- 21 Дори и да се възприеме тезата, според която не може да се счита, че самият критерий обхваща лица от дадена раса или етнически произход, както е посочено в член 2, параграф 2, буква б), твърди се, че според конкретните статистически данни най-големите групи жители, засегнати от плана за

развитие на Mjølnerparken, са от ливански или сомалийски произход и това представлява дадена расова или етническа група.

- 22 Твърди се също, че прилагането на критерия не преследва легитимна цел. Целта е да се намали броят на социалните семейни жилища, за да се превърне районът в „привлекателна жилищна зона“, по-специално, като се осигурят различни видове жилища и по този начин се промени съставът на жителите. Когато това се съпостави с основната цел „да се премахнат гетата“, определена категорично в смисъл повече от 50 % от жителите в определена зона да са от незападен произход, истинската цел на одобряването на плана за развитие очевидно е да се осигури изселването на жителите от незападен произход. Именно загубата на семейно жилище е призната от Съда на Европейския съюз за изключителна намеса в основните права.
- 23 Ответникът, Министерството на социалните въпроси, жилищното настаняване и възрастните хора, смята по-специално, че понятието „етнически произход“ в Директива 2000/43 трябва да се тълкува в смисъл, че не обхваща категорията „имигранти и техни низходящи от западни страни“.
- 24 Следователно фактът, че член 168а от Закона за социалното жилищно настаняване изисква от организациите за социално жилищно настаняване в жилищна зона, определена като „зона на промяна“ (преди това „зона на компактно гето“), да изготвят план за развитие на жилищната зона, не съставлява пряка дискриминация по член 2, параграф 2, буква а) от Директива [2000/43]. Това е така, въпреки че съгласно член 61а, параграф 2 на Закона за социалното жилищно настаняване независимо условие за определянето като „зона на промяна“ е повече от 50 % от жителите на тази зона да са т.нар. „имигранти и техни низходящи от западни страни“.
- 25 Категорията „имигранти и техни низходящи от западни страни“, е въведена от Датския статистически институт за статистически цели и се среща на няколко места в датското законодателство. Преценката дали определено лице спада към тази категория се основава изключително на мястото на раждане на лицето и мястото на раждане и/или гражданството на неговите родители.
- 26 Изключително широкият кръг лица, обхванати от категорията „имигранти и техни низходящи от западни страни“, няма общи характеристики по отношение на националност, език, културен произход и традиции, както и жизнена среда, нито общи обичаи, вярвания, традиции и характеристики, произтичащи от общо или предполагаемо общо минало.
- 27 Следователно не съществува пряка и неразривна връзка между категорията „имигранти и техни низходящи от западни страни“ по член 61, параграф 2 от Закона за социалното жилищно настаняване — която включва повече от

половината от населението на света — и понятието „етнически произход“, посочено в Директива 2000/43.

- 28 Правилото в Закона за социалното жилищно настаняване не съставлява и непряка дискриминация по смисъла на член 2, параграф 2, буква б) от Директива 2000/43.
- 29 Ищците се позовават само на статистически данни, според които най-големите групи жители на Mjølnerparken са от ливански и сомалийски произход. Също така в това отношение ищците бъркат понятието „етнически произход“ с понятието „националност“, което със сигурност не попада в обхвата на Директива 2000/43 (вж. член 3, параграф 2 от тази директива).
- 30 На последно място, член 61а, параграф 2 от Закона за социалното жилищно настаняване се прилага без разлика за всички лица, спадащи към категорията „имигранти и техни низходящи от незападни страни“, и при всички случаи правилата от Закона за социалното жилищно настаняване имат за цел да се осигури успешна интеграция, която представлява императивно съображение от общ интерес съгласно правото на Съюза. Накрая, правилата са пропорционални, тъй като са подходящи и необходими като мерки за насърчаване на интеграцията.
- 31 Встъпилите страни по случая са Institut for Menneskerettigheder (Датски институт за правата на човека) (дела 1—4 и дело 5) и специалните докладчици на ООН (дело 5).
- 32 Датският институт за правата на човека твърди по-специално, че одобряването на плана за развитие (по дело Mjølnerparken) и прекратяването на договорите за наем (по делата Schackenborgvænge) съставляват пряка дискриминация, основана на етнически произход, тъй като е поставен акцент върху критерия „имигранти и техни низходящи от незападни страни“, и тъй като този критерий е пряко и неразривно свързан с етническия произход. Следователно етническата принадлежност е определяща при вземането на решение за прилагане на мярка, която води до по-неблагоприятно третиране, точно както по-неблагоприятното третиране е въведено по съображения, свързани с етническия произход. Критерият „имигранти и техни низходящи от незападни страни“ е пряко и неразривно свързан с етническия произход. Изглежда на няколко места в *travaux préparatoires* [подготвителните работи] по закона и др. законодателят е искал да реши проблемите с дадена група от населението въз основа на етническия произход. Целта на критерия е да се фокусира дадена група от населението на Дания, която видно от *travaux préparatoires* [подготвителните работи] се различава от по-голямата част от датското население поради своите стандарти и ценности, свързани с потеклото, националната, генеалогичната и културната принадлежност на гражданите и техния произход. Такова разделение на населението е разделение според етническия произход.

Специалните докладчици на ООН посочват по-специално, че понятието „мигранти и техни низходящи от незападни страни“ не е неутрална категория, а се основава на потекло, раса, етнически и национален произход, както и че категоризирането води до пряка и непряка расова дискриминация. Използването на категорията „незападни“ за определяне на политиката за жилищно развитие и подлагането на наемателите на изселване от жилищата им, което не е нито необходимо, нито оправдано, съставлява нарушение на правните задължения на Дания по [Международната конвенция за ликвидиране на всички форми на расова дискриминация] и [Международния пакт за икономически, социални и културни права]. Разделянето на „западни“ и „незападни“ и използването на последната категория за разрешаване на жилищно обновяване и за разграничаване между „уязвими жилищни зони“, „гета“ и „компактни гета“ съставлява забранена пряка дискриминация, основана на потекло и национален или етнически произход. Въпреки че категорията страни, формиращи „западните“ страни, е непоследователна от географска гледна точка, тя включва предимно европейски нации и колониални нации с европейски заселници, в които повечето или по-голяма част от гражданите са бели. Напротив, страните в списъка на „незападните страни“ включват предимно нации, които не са бели, включително всички нации с мюсюлманско мнозинство по света. „Уязвимите жилищни зони“ със социално-икономически показатели, еднакви с тези на „гетата“ — за разлика от зоните, в които повече от 50 % от жителите са „незападни“ — не подлежат на разширените изисквания за обновяване, ако са общности, в които повечето жители са „западни“. Следователно става въпрос за телеологично разграничение, основано на етническия характер на зоните. Фактът, че категорията на „незападните“ включва лица с различен национален или етнически произход, не изключва възможността за расова дискриминация. Освен това наемателите са подложени на расова дискриминация чрез нарушаване на правото им на жилище. Недопускането на дискриминация и равното третиране са основни принципи на правото на подходящо жилище, както е посочено в член 11 от Международния пакт за икономически, социални и културни права. Прави се позоваване и на член 2, параграф 2 и на член 5, буква е), подточка iii) от Международната конвенция за ликвидиране на всички форми на расова дискриминация. Правната сигурност на наемателите на жилища, както и местонахождението и адекватността на жилищата, които са сред седемте основни компонента на правото на задоволително жилище, формулирани от Комитета по икономически, социални и културни права на ООН в неговия Общ коментар № 4, в случая са застрашени само защото те са — или живеят в съседство с — „незападни“ жители от „зони на компактни гета“.

Кратко изложение на мотивите за преюдициалното запитване

- 33 Østre Landsret счита, че от текста на член 2 от Директива [2000/43] или практиката на Съда на Европейския съюз не е възможно да се заключи дали понятията „етнически произход“ и съответно „даден етнически произход“ по

член 2, параграф 2, букви а) и б) при обстоятелства като разглежданите — при които съгласно датския Закон за социалното жилищно настаняване трябва да се намали делът на социалните жилища в „зони на промяна“ и при които за категоризирането като зона на промяна се изисква повече от 50 % от жителите в жилищната зона да са „имигранти и техни низходящи от незападни страни“ — следва да се тълкуват в смисъл, че обхващат група лица, определени като „имигранти и техни низходящи от незападни страни“.

- 34 При утвърдителен отговор Østre Landsret иска да се установи също дали член 2, параграф 2, букви а) и б) трябва да се тълкува в смисъл, че описаният в настоящия случай режим съставлява пряка или непряка дискриминация.
- 35 Тъй като изясняването на тези въпроси е от решаващо значение за изхода на делата в главните производства, Østre Landsret счита за необходимо да отправи преюдициалните въпроси до Съда на Европейския съюз.

РАБОТЕН ДОКУМЕНТ